Kraków, dnia 15 czerwca 1930 roku.

KRAKOWSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 13.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Dział urzędowy.

137.

Zarządzenie Wojewody Krakowskiego
z dnia 4 czerwca 1930 r.
w sprawie ograniczenia wykonywania przemysłu okrężnego na obszarze uzdrowiska Zakopane.

Na podstawie art. 55 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927, Dz. U. R. P., Nr. 53, poz. 468 o prawie przemysłowem, zarządzam w myśl wniosku Rady gminnej w Zakopanem, co następuje:

Sprzedaż towarów sposobem okrężnym, oraz proponowanie i wykonywanie drobnych świadczeń natury przemysłowej (jak drutowanie naczyń, naprawianie parasoli, ostrzenie noży, wprawianie szyb i t. p.), wolno wykonywać na terenie uzdrowiska Zakopane na zasadzie licencji, wydanej przez właściwą Władzę przemysłową, zaopatrzonej nadto w osobne zezwolenie (wiza) miejscowej Władzy przemysłowej t. j. Starosty Powiatowego w Nowym Targu.

Zarządzenie niniejsze nie narusza w niczem postanowień art. 53 L.: 1 i 2 powołanego wyżej rozporządzenia, wedle których nie wymaga się licencji na przemysł okrężny od tego: 1) kto osobiście lub przez domowników sprzedaje sposobem okrężnym surowe produkty swego gospodarstwa rolnego, leśnego, ogrodniczego, sadowniczego, swej hodowli drobiu, pasieki, albo zwierzyny i ryb, uzyskane z własnego polowania i połowu; 2) kto w promieniu 15 km. od miejsca swego zamieszkania sprzedaje sposobem okrężnym wyroby, należące do przedmiotów zwykłego obrotu targów małych (art. 61 ust. 1), albo spełnia drobne świadczenia natury przemysłowej, o ile to odpowiada zwyczajom miejscowym.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski.**

138.

Ogłoszenie Wojewody Krakowskiego
z dnia 5 czerwca 1930 r.
w sprawie składu osobowego Wojewódzkiej rady wodnej w Krakowie.

Na podstawie § 7, rozporządzenia Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa oraz Przemysłu i Handlu z dnia 2 września 1929 r., Dz. U. R. P., Nr. 75, poz. 567, podaję do publicznej wiadomości skład osobowy Wojewódzkiej rady wodnej w Krakowie na najbliższy okres pięcioletni.

Przewodniczący:

Inż. Tadeusz Sikorski, emer. profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Zastępca Przewodniczącego:

Inż. Tadeusz Skrzyszowski, emer. radca budownictwa z Krakowa.

Członkowie:

Z ramienia Wojewódzkiego Związku komunalnego:

Inż. Izydor Stella Sawicki, prof. Akademji górniczej w Krakowie,
Inż. Tadeusz Jaszczurowski, dyrektor wodociągu m. w Krakowie,
Dr. Witold Milieski, właściciel dóbr w Piekarach.

Z ramienia społecznych organizacyj rolniczych:

Dr. Adam Rożański, prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie,
Edward Rudziński, właściciel dóbr w Osieku,
Józef Serczyk, rolnik z Toń.

Z ramienie Izby przemysłowo-handlowej:

Wilhelm Ader, radca Izby przemysłowo-handlowej w Krakowie,
Inż. Eugenjusz Ronka w Krakowie,

Z ramienia Izby rzemieślniczej:

Aleksander Jankiewicz, mistrz ślusarski z Nowego Sącza.

Zastępcy członków:

Z ramienia Wojewódzkiego Związku komunalnego:

Inż. Ksawery Pietraszkiewicz z Krakowa,
Józef Melchior Zapała, rolnik z Lubomierza,
Inż. Jan Stobiecki z Krakowa.

Z ramienia społecznych organizacyj rolniczych:

Inż. Marjan Czerwiński z Krakowa,
Inż. Jerzy Kukucz z Krakowa,
Tomasz Pudlik, naczelnik gminy Bielany, pow. Kraków.

Z ramienia Izby przemysłowo-handlowej:

Inż. Michał Dunajewski z Sierszy wodnej,
Inż. Piotr Król z Krakowa.

Z ramienia Izby rzemieślniczej:

Ludwik Batko, mistrz ślusarski z Wadowic.

Wojewoda: wz. **Walicki.**

139.

Komunikat Wojewody Krakowskiego
z dnia 10 czerwca 1930 r.
w sprawie nadania exequatur Konsulowi Honorowemu Republiki Portugalskiej Klemensowi Skalskiemu.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej postanowieniem z dnia 12 maja 1930 r. uznał Pana Klemensa Skalskiego jako Konsula Honorowego Republiki Portugalskiej na obszar Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w Warszawie i jego listom komisyjnym udzielił exequatur, polecając zarazem władzom państwowym polskim użyczanie mu wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski.**

140.

Obwieszczenie
Wojewody Krakowskiego
z dnia 6 czerwca 1930 r.
w sprawie nadania koncesji na aptekę mag. farm. Witoldowi Fuskowi.

Zawiadamiam, że udzieliłem prawomocnie Mag. farm. Witoldowi Fuskowi koncesję na samoistne prowadzenie apteki publicznej w Bieczu.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski.**

141.

Obwieszczenie
Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego
z dnia 24 maja 1930 r.
w sprawie podania prowizora farm. Anny Sokołowskiej o udzielenie koncesji na nową aptekę publiczną w Buczkowicach, pow. Biała.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 r. Dz. U. R. P., Nr. 5, z r. 1907, podaję do powszechnej wiadomości, że prowizor farm. Anna Sokołowska, pracowniczka apteki Kasy Chorych m. Warszawy, zam. w Warszawie, ul. Filtrowa Nr. 69 m. 7 a, wniosła dnia 23 kwietnia 1930 r. do Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Buczkowicach, pow. Biała.

Wzywam zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu 4 tygodni licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej powiatowej władzy Administracji ogólnej.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

Za Wojewodę: **Dr. Janikiewicz.**

142.

Ogłoszenie
Tymczasowego Zarządu Powiatowego w Białej
z dnia 23 maja 1930 r.
podające do publicznej wiadomości statut o opłatach za nadmierne zużycie dróg powiatowych.

S T A T U T

Tymczasowego Zarządu Powiatu Autonomicznego w Białej, dotyczący opłat za nadmierne zużycie dróg powiatowych.

Postanowienia ogólne.

No podstawie art. 23 ustawy z dnia 10 grudnia 1920, o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. R. P., Nr. 6, poz. 32 z 1921) Tymczasowy Zarząd Powiatu Autonomicznego w Białej na posiedzeniu Rady przybocznej w dniu 7-go grudnia 1929, uchwalił następujący statut w przedmiocie pobierania opłat za nadmierne zużycie dróg utrzymywanych przez powiat, o ile nie nastąpi dobrowolna ugoda między Wydziałem powiatowym ,a interesowanymi i w niniejszym statucie wyszczególnionymi osobami, względnie przedsiębiorstwami nadmiernie zużywającymi drogi.

§ 1.

Nadmierne zużycie dróg powiatowych przez przedsiębiorstwa przemysłowe, właścicieli samochodów ciężarowych i osobowych oraz właścicieli i przedsiębiorstwa prowadzące budowy z wyjątkiem prowadzonych we własnym zarządzie właściciela budowy zwykłych domów parterowych, przeznaczonych na własny użytek — podlegają osobnej opłacie.

Do świadczeń tych obowiązane są zarówno osoby fizyczne, jak i osoby prawne.

I. Opłaty od przewozu drzewa i materjałów budowlanych:

§ 2.

Opłata wynosi:
1) za jeden metr sześcienny drzewa użytkowego nietartego, przeznaczonego na wywóz poza granice Państwa — 5 groszy za 1 klm. przebytej drogi.
2) za każdy 1 m^3 drzewa użytkowego, przeznaczonego do przetarcia w tartakach krajowych 3 gr. za 1 klm. przebytej drogi,
3) za każdy 1 m^3 drzewa tartego — 5 gr. za 1 klm. przebytej drogi,
4) za każdy 1 m^3 drzewa opałowego 2 gr,
5) za każdą tonnę (1000 kg.) materjałów budowlanych, jak cegła, cement, wapno, piasek, drzewo, żelazo itp. — po 5 gr. za 1 klm. przebytej drogi, każdy rozpoczęty kilometr przebytej drogi liczy się za cały.

§ 3.

Do płacenia opłat w § 2 wyszczególnionych obowiązane są osoby i firmy przewożące drzewo użytkowe i tarte oraz opałowe — tudzież materjały budowlane bez względu na to, czy drzewo lub materjały nabyły w wykonaniu swego interesu handlowego lub przedsiębiorstwa przemysłowego, czy też przewożą przedmioty własnej produkcji lub na własny użytek, o ile wedle postanowień tego statutu nie jest przewidziane zwolnienie od opłat.

§ 4.

Sprzedający, ewent. kupujący drzewo użytkowe tarte i opałowe, tudzież materjały budowlane — obo-

wiązani są donieść Wydziałowi powiatowemu natychmiast po dokonanej sprzedaży względnie kupna:
a) ilość sprzedanego względnie kupionego drzewa, względnie materjałów budowlanych,
b) dokładny adres kupującego względnie dokładny adres własny,
c) drogi, któremi drzewo ma być przewożone.

§ 5.

Przy rozpoczęciu zwózki drzewa lub materjałów budowlanych, należy przedłożyć Zarządowi Drogowemu pokwitowanie Powiatowej Kasy z zapłacenia opłaty.

§ 6.

Firmy i osoby, które nie uiściły opłaty, wyznaczonej w § 2, przed rozpoczęciem zwózki, mogą być pociągnięte do opłat w podwójnej wysokości.

§ 7.

Od opłacania opłat w § 2 wyszczególnionych, zwolnione są osoby, kupujące drzewo użytkowe lub materjały budowlane na budowę i remont własnych domów mieszkalnych dla osobistego użytku swego, tudzież budynków gospodarczych, oraz osoby kupujące drzewo opałowe do użytku własnego.

II. **Opłaty od pojazdów mechanicznych:**

§ 8.

Opłatę tę pobiera się również za zużycie dróg przez linję autobusową, a mianowicie za każdy bieżący kilometr przebytej drogi 1 grosz od 1 miejsca w każdym kursującym na drodze powiatowej autobusie.

§ 9.

Opłata od samochodów ciężarowych, używanych do przewożenia wszelkiego rodzaju produktów drogami powiatowemi wynosi za każdy klm. przebytej drogi 5 groszy.

§ 10.

Przedsiębiorstwa autobusowe oraz właściciele autobusów i samochodów ciężarowych winni zgłosić z początkiem każdego półrocza podlegające opłacie środki przewozowe, ewentualnie w razie ich uruchomienia w trakcie półrocza natychmiast po uruchomieniu.

Rozpoczęte półrocze liczy się jako całe.

III. **Wymiar i pobór i przepisy porządkowe.**

§ 11.

Wymiar opłaty za nadmierne zużycie dróg uskutecznia Wydział powiatowy przy analogicznem zastosowaniu przepisów art. 44 ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P., Nr. 94, poz. 747) dotyczących uzyskania podstaw wymiaru.

Wymiar opłat od pojazdów mechanicznych kursujących przez terytorjum kilku związków komunalnych uskuteczni Wydział powiatowy po porozumieniu się z Zarządami tych związków.

§ 12.

Kto w zamiarze uchylenia się od obowiązku płacenia świadczenia składa wobec Wydziału powiatowego nieprawdziwe lub niezupełne zeznanie albo w tym samym zamiarze odmawia odpowiedzi na określone pytanie, podlega karze pieniężnej do wysokości 10-krotnej sumy opłaty utraconej lub na utratę narażonej. Kara nie zwalnia płatnika od obowiązku uiszczenia opłaty, współwinny podlega karze na równi ze sprawcą.

§ 13.

O wysokości opłaty zostaje zawiadomiony każdy płatnik wezwaniem płatniczem.

§ 14.

Opłata winna być wpłaconą do Powiatowej Kasy lub Kasy wymienionej w wykazie płatniczym w ciągu dni 14-tu licząc od dnia następnego po doręczeniu tego nakazu.

§ 15.

Nieuiszczona opłata we właściwym terminie, ściągniętą będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych odsetek (kar) za zwłokę w wysokości przewidzianej ustawą z dnia 31 lipca 1924, Dz. U. R. P., Nr. 73, poz. 721 i rozp. Prezydenta R. P. z dnia 17 maja 1927, Dz. U. R. P., Nr. 46, poz. 401.

§ 16.

Odwołania w sprawie wymiaru opłaty wnosić należy w terminie i trybie przewidzianym w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1928, Nr. 36, poz. 341, Dz. U. R. P.

§ 17.

Winni przekroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej w wysokości 100 zł., o ile nie zachodzą przestępstwa karalne według innych przepisów.

§ 18.

Wydział Powiatowy uprawniony jest do wydania przepisów wykonawczych do niniejszego statutu.

§ 19.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i opublikowaniu w obrębie powiatu za pośrednictwem Zwierzchności oraz po ogłoszeniu w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Statut powyższy, zatwierdzony reskryptem Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego z dnia 12 lutego 1930 r. L.: Sam. IX-52/30, podaję do publicznej wiadomości.

Przewodniczący Tymczasowego Wydziału Powiatowego:

Starosta: **Strzelbicki.**

143.

Rozporządzenie

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 2 czerwca 1930 r.

o miejscach do kąpieli w Wiśle.

Na podstawie § 102 lit. d. Statutu dla miasta Krakowa z dnia 6 października 1901 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 108 zarządzam, co następuje:

§ 1. Kąpanie się, względnie pławienie i pojenie koni w Wiśle dozwolone jest jedynie w następujących miejscach. Mianowicie:

A. **Dla mężczyzn:**

a) po prawym brzegu Wisły:

1. od km. 74 do 74.3, t. j. od wapiennika miejskiego w Dzieln. XI. do drugiego przepustu w obwałowaniu Wisły (dla wojska),
2. od km. 74.3 do 74.6,
3. od km. 75.1 do 75.3,
4. od km. 76.9 do 77.1,
5. od km. 79.5 do 79.8 poniżej mostu kolejowego obok stacji Podgórze-Wisła;

b) po lewym brzegu Wisły:

6. od km. 75.2 do 75.4 poniżej skały zwierzynieckiej.

B. **Dla kobiet i dzieci:**

a) po prawym brzegu Wisły:

7. od km. 76.5 do 76.65 poniżej mostu dębnickiego (obok dawnej willi Rożnowskich) aż do wylotu ujścia z przelewu burzowego.

C. **Do pławienia koni:**

a) po prawym brzegu Wisły:

1. naprzeciw garbarni w Ludwinowie;

b) po lewym brzegu Wisły:

2. przy folwarku PP. Norbertanek (zjazd z ulicy Księcia Józefa),
3. przy wylocie ulicy Dojazdowej poniżej lewej rampy,
4. przy pl. Groble 100 m. poniżej mostu dębnickiego, do czasu rozpoczęcia robót regulacyjnych.

We wszystkich innych wyżej nie wymienionych miejscach kąpać się ani też poić koni **nie wolno**.

Miejsca, przeznaczone do kąpieli i pojenia koni, oznaczono stosownemi napisami zapomocą tablic ustawionych nad brzegami Wisły, a nadto miejsca do kąpieli pływakami rozmieszczonemi w miejscach do kąpieli przeznaczonych. W razie nieoznaczenia miejsc do kąpieli temi pływakami, kąpiel w danym dniu i miejscu jest zakazana.

Kąpiel dozwolona jest przy stanie wody 2.00 m. poniżej 0 na wodowskazie, umieszczonym przy starym drewnianym moście, jedynie w czasie od godziny 7-mej rano do godziny 9-tej wieczorem.

§ 2. Zakazuje się:

a) kąpania się dzieciom i niedorostkom bez nadzoru i opieki,

b) kąpania się bez należytego ubrania kąpielowego,

c) zbliżania się i kąpania mężczyznom w miejscach na kąpiel dla kobiet przeznaczonych,

d) wdrapywania się na mury bulwarowe Wisły, chodzenia po szkarpach Wisły i ich niszczenia, zanieczyszczania brzegów rzeki, oraz wrzucania do Wisły kamieni, względnie usuwania kamieni, stanowiących opaski Wisły dla jej regulacji,

e) czerpania w miejscach do kąpieli przeznaczonych piasku i pogłębiania w ten sposób dna rzeki,

f) przepływania łodziami przez miejsca na kąpiel przeznaczone.

§ 3. Przekraczający przepisy niniejszego rozporządzenia karani będą po myśli § 60 ustęp 30 Statutu dla miasta Krakowa z dnia 6 października 1901 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 108 przy zastosowaniu Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 89 grzywnami, ewentualnie karą aresztu zgodnie z postanowieniami Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. Dz. U. R. P., Nr. 38, poz. 365.

Nad przestrzeganiem przepisów tego rozporządzenia czuwać będą organa miejskie, t. j. straż bezpieczeństwa, zorganizowana z personalu Miejskiej Straży pożarnej oraz organa Policji Państwowej.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Prezydent miasta: wz. **Dr. Piotr Wielgus.**

144.

Ogłoszenie
Powiatowej Kasy Oszczędności w Limanowej

z dnia 30 maja 1930 r.

podające do wiadomości zatwierdzony reskryptami Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego z dnia 6 września 1928, L.: Sm. 4097/17 i z 17 lutego 1930, L.: Sam. VIII. 4/2:

STATUT

Komunalnej Kasy Oszczędności Powiatu Limanowskiego w Limanowej.

Powiatowa Kasa Oszczędności w Limanowej zorganizowana na zasadzie statutu z dnia 24 lutego 1928 r., uchwalonego przez ówczesną Radę Powiatową w Limanowej a zatwierdzonego przez Województwo Krakowskie w Krakowie na zasadzie tego statutu czynności swe dotąd wykonuje.

Obecnie związek stanowiący Tymczasowy Zarząd Powiatowy w Limanowej zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 o komunalnych kasach oszczędności D. U. R. P., Nr. 38, poz. 339, oraz stosownie do rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. Dz. U. R. P., Nr. 44, poz. 424 dostosowuje powyższy statut do zawartych w tych rozporządzeniach przepisów, jak następuje:

NAZWA, SIEDZIBA, FIRMA, TERYTORJALNY ZAKRES DZIAŁANIA ORAZ CEL KASY.

§ 1.

Komunalna Kasa Oszczędności powiatu limanowskiego zorganizowana jest pod powyższą nazwą z siedzibą w Limanowej przez Związek komunalny powiatu limanowskiego.

Nazwa powyższa stanowi równocześnie firmę Kasy, a wymieniony Związek jest związkiem poręczającym tej Kasy.

Terytorjalny zakres działania Kasy, o ile chodzi o obowiązek przyjmowania wkładek ewentualnie zakładania zbiornic i oddziałów rozciąga się na okręg działania jej związku poręczającego.

§ 2.

Komunalna Kasa Oszczędności powiatu limanowskiego w Limanowej posiada odrębną osobowość prawną i w granicach niniejszego statutu korzysta z uprawnień przyznanych komunalnym kasom oszczędności rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności Dz. U. R. P., Nr. 38, poz. 339.

(Kasa prowadzi założony w roku .... zakład zastawniczy na zastawy ruchome).

§ 3.

Zadaniem Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu limanowskiego w Limanowej jest ułatwić gromadzenie oszczędności i ich oprocentowanie oraz uprzystępnić ludności tani kredyt.

§ 4.

Związek komunalny powiatu limanowskiego w Limanowej jako związek poręczający przyjmuje na siebie całkowitą odpowiedzialność wobec osób trzecich za wszelkie zobowiązania tejże Kasy, a w pierwszym rzędzie za wkładki i ich odpowiednie statutowi oprocentowanie.

Związek Komunalny Powiatu Limanowskiego, jako związek poręczający, przyznaje Powiatowej Kasie Komunalnej Powiatu Limanowskiego na kapitał zakładowy sumę 5.000 zł. tytułem dotacji bezzwrotnej i przyjmuje na siebie całkowitą odpowiedzialność wobec osób trzecich za wszelkie zobowiązania tejże Kasy, a w pierwszym rzędzie za wkładki i ich odpowiednie statutowi oprocentowanie.

ORGANIZACJA KASY.

§ 5.

Organami Kasy są:

1)Rada Kasy, jako organ posiadający prawo stanowienia w sprawach Kasy.

2) Zarząd Kasy, jako organ wykonawczy.

§ 6.

Rada Kasy jest ciałem kolegjalnem, składającem się z 9 członków. Członkami Rady Kasy mogą być tylko osoby, posiadające prawo wybieralności do rad gmin wiejskich lub miejskich na obszarze Państwa. Członków Rady Kasy wybiera na lat sześć stanowiący organ Związku poręczającego. Najmniej pięciu członków musi być wybranych z grona organu stanowiącego związku poręczającego, reszta może pochodzić z poza tego grona.

Z pośród członków wybranych z grona stanowiącego związku poręczającego wybiera Rada Kasy zwykłą większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę. Przewodniczący organu wykonawczego związku poręczającego lub jego zastępca, o ile jest jednocześnie członkiem organu stanowiącego tegoż związku, może być wybrany na przewodniczącego Rady Kasy.

Zmiana składu lub kadencji organu stanowiącego związku poręczającego powoduje równocześnie utratę mandatów u członków Rady Kasy wybranych z grona organu stanowiącego oraz sprowadza konieczność wyboru nowych członków w miejsce ustępujących. W tym wypadku nowo wybrani członkowie otrzymują mandat tylko na pozostały czas okresu urzędowania Rady Kasy. Ustępujący członkowie powinni pełnić swe obowiązki aż do czasu ukonstytuowania się Rady Kasy w nowym składzie.

§ 7.

Zarząd Kasy stanowi kolegjum złożone z trzech członków powołanych na okres 6 lat przez Radę Kasy zwykłą większością głosów, jeśli na posiedzeniu jest obecnych 2/3 członków, oraz z płatnych dyrektorów, względnie kierownika biura.

Naczelnik Zarządu wybierany jest przez członków Zarządu z ich grona na taki sam okres czasu i jest przewodniczącym Zarządu.

Naczelnikiem Zarządu może być wybrany płatny dyrektor Kasy lub kierownik biura. Równocześnie z wyborem Naczelnika Zarządu następuje w ten sam sposób wyznaczenie jego zastępcy.

Na członków Zarządu nie można powoływać członków zarządów, dyrektorów względnie kierowników instytucji kredytowych znajdujących się na obszarze działalności związku poręczającego Kasy.

§ 8.

Równocześnie nie można być członkiem Rady — Zarządu Kasy.

W miejsce członka Rady Kasy, który przyjął wybór do Zarządu Kasy, wybiera organ stanowiący związku poręczającego inną odpowiedzialną osobę na członka Rady, a w miejsce członka Zarządu Kasy, który przyjął mandat członka Rady Kasy, wybiera Rada Kasy innego członka do Zarządu.

Członkowie Rady i Zarządu Kasy nie mogą wchodzić w stosunek osobistego dłużnika ani poręczyciela do Kasy.

§ 9.

Rada Kasy wyraża wolę swoją w formie uchwał. Uchwałom Rady Kasy zastrzega się przedewszystkiem:

1. ustanawianie regulaminów czynności własnych, komisji, Zarządu, czynności wewnętrznych, oraz czynności pracowników Kasy.

2. wybór i odwołanie Zarządu Kasy.

3. nabywanie realności celem lokaty funduszu emerytalnego oraz nabywanie i budowę realności dla własnego użytku z funduszu zasobowego.

4. zbywanie i obciążanie majątku Kasy, przyjmowanie na jej rzecz darowizn i zapisów oraz obejmowanie zarządów fundacyj.

5. mianowanie syndyka Kasy oraz znawców dla oszacowania nieruchomości mających służyć za hipotekę dla pożyczek Kasy.

6. postanawianie o wnioskach, jakie imieniem Kasy mają być przedkładane związkowi poręczającemu w sprawach Kasy, a w szczególności w sprawie otwierania na terytorjum tegoż związku oddziałów i zbiornic jak również organizowania zakładów zastawniczych.

7. ustanawianie zasad co do sposobu zawiadywania i użytkowania majątku Kasy oraz co do administracji wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych.

8. ustalanie preliminarzy Kasy oraz przyzwalanie na wydatki preliminarzem nie przewidziane.

9. przyjmowanie do wiadomości sprawozdań Zarządu Kasy, rocznych zamknięć rachunkowych tudzież bilansów Kasy oraz przedkładanie ich związkowi poręczającemu zgodnie z § 29 statutu.

10. postanowienia o użyciu funduszu zasobowego w granicach ustawowych i stawianie wniosków o rozdziale zysków, powstałych z obrotów Kasy.

11. postanawianie w granicach ustalonych statutem niniejszym o wnioskach Zarządu w sprawie zaciągania pożyczek.

12. ustalanie na wniosek Zarządu dopuszczalnej najwyższej wysokości wkładów, tudzież terminów wypowiadania tychże oraz wysokości i początku obowiązywania każdoczesnej stopy procentowej, tak w stosunku do dłużników Kasy, jak i jej wierzycieli, z prawem upoważnienia Zarządu do czynienia w poszczególnych przypadkach odchyleń od ustalonych w powyższym względzie zasad.

13. udzielanie upoważnień do podpisywania firmy Kasy oraz dokumentów, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, udzielanie pełnomocnictw upoważniających do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, jakoteż udzielanie kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania tudzież upoważnień do podpisywania w tym zakresie firmy oraz wspomnianego rodzaju dokumentów.

14. ustalanie rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do ustalonych stanowisk, mianowanie płatnych kierowników biur i dyrektorów Kasy.

15. ustanawianie wynagrodzenia stale w Kasie zatrudnionych członków Zarządu Kasy oraz przyznawanie remuneracji dla członków Zarządu i pracowników Kasy.

16. ustalanie przepisów służbowych dla pracowników Kasy oraz ustalenie dla tychże statutu emerytalnego.

17. ustanawianie przepisów dyscyplinarnych dla pracowników Kasy, określanie władz dyscyplinarnych tudzież wybór i określenie ich kompetencji.

18. wystąpienie do organu stanowiącego związku poręczającego z wnioskiem o ewentualną likwidację Kasy.

19. ustalanie projektów zmian statutowych.

20. określanie w granicach statutu niniejszego przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy.

§ 10.

Posiedzenia Rady Kasy zwołuje przewodniczący, a w razie jego przeszkody zastępca w miarę potrzeby, przynajmniej jednak cztery razy do roku.

Rada Kasy musi być nadto zwołana na żądanie organów związku poręczającego, władzy nadzorczej, Zarządu Kasy lub też na pisemny wniosek conajmniej 7 członków Rady z podaniem spraw, które mają być pomieszczone na porządku dziennym.

Zwołanie Rady Kasy poza przypadkami nagłemi nastąpić powinno conajmniej na ośm dni przed terminem posiedzenia zapomocą pisemnego zaproszenia z podaniem porządku obrad. Zaproszenie pisemne doręczone być winno za potwierdzeniem odbioru. Przewodniczący Rady otwiera i zamyka posiedzenie Rady oraz kieruje jej obradami.

§ 11.

Członkowie Rady Kasy obowiązani są uczęszczać regularnie na posiedzenia Rady Kasy.

Członek, który bez usprawiedliwienia opuścił cztery kolejne posiedzenia Rady Kasy, może być pozbawiony mandatu z mocy uchwały organu stanowiącego Związku poręczającego na wniosek Rady Kasy. Od tej uchwały nie służy interesowanemu prawo odwołania.

Poza przypadkami przewidzianemi w § 8, ust. 2 statutu niniejszego i w ustępie powyższym, członkowie Rady Kasy ulegają z samego prawa zawieszeniu w czynnościach oraz tracą mandat w tych samych przypadkach i z temi samemi skutkami co członkowie organu stanowiącego związku poręczającego Kasę.

Członkowie Rady Kasy sprawują swe czynności bezpłatnie, mogą jednak otrzymać zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za obecność w wysokości ustalonej uchwałą Rady Kasy.

§ 12.

Rada Kasy zdolna jest do powzięcia uchwał oraz do dokonywania wyborów, jeżeli na posiedzeniu obecna jest więcej, niż połowa statutowej liczby członków Kasy.

Wyjątek od powyższej zasady zachodzi w przypadku, gdy idzie o powzięcie uchwał w sprawie:

a) zbycia nieruchomości i zaciągnięcia pożyczki,
b) wniosków o otwarcie na terytorjum związku poręczającego oddziałów i zbiornic, jak również o organizowanie zakładów zastawniczych,
c) ustalanie rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do odnośnych stanowisk,
d) wyboru Zarządu i Komisji Kasy,
e) mianowania kierowników biur i dyrektorów Kasy,
f) ustalanie regulaminów i preliminarzy Kasy,
g) określanie przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy,
h) uchwalanie projektu zmiany statutu Kasy i emerytalnego.

W każdym z powyższych przypadków Rada Kasy może powziąć uchwałę zwyczajną większością głosów obecnych, jeżeli na posiedzeniu jest obecnych conajmniej 2/3 członków Rady.

§ 13.

Uchwały Rady Kasy zapadają większością głosów członków biorących udział w głosowaniu.

W razie równości głosów wniosek upada.

Głosowanie jest jawne; na żądanie jednej trzeciej obecnych, musi być zarządzone głosowanie imienne lub tajne; przy wyborach oraz sprawach personalnych głosowanie jest tajne.

§ 14.

Członek Rady Kasy powinien wstrzymać się od głosowania we wszystkich sprawach, w których jest osobiście zainteresowany.

Jeżeli Rada Kasy z powyższego powodu stanie się niezdolną do powzięcia uchwał, natenczas uchwałę Rady Kasy zastąpi uchwała organu stanowiącego związku poręczającego.

Członkowie Zarządu Kasy obowiązani są uczestniczyć w posiedzeniach Rady Kasy. Na posiedzeniach tych służy im głos doradczy poza koleją mowców.

§ 15.

Rada Kasy może do poszczególnych spraw wybrać ze swego grona komisje. Na posiedzeniach tych komisji przewodniczy przewodniczący Rady Kasy lub jego zastępca. W przypadkach, gdy chodzi o sprawy osobiste tych ostatnich, lub gdy wymienieni zrzekną się przewodnictwa, Komisja wybiera przewodniczącego ze swego grona.

§ 16.

Z każdego posiedzenia Rady Kasy spisuje się protokół. Do protokółu wpisuje się nazwiska obecnych na posiedzeniu; przewodniczącego, piszącego protokół, członków Rady, członków Zarządu Kasy, porządek dzienny, zgłoszone wnioski i powzięte uchwały w dosłownem brzmieniu z podaniem liczby głosów „za" i „przeciw" oraz liczby wstrzymujących się od głosowania, a przy wyborach liczbę głosów, oddanych na poszczególnych kandydatów, wreszcie nazwiska członków Rady, którzy nie usprawiedliwili swej nieobecności na posiedzeniu.

Protokół, który sporządza się w toku posiedzenia, powinien być najpóźniej na następnem posiedzeniu Radzie Kasy odczytany i przyjęty oraz podpisany przez przewodniczącego, przez piszącego protokół oraz przez jednego członka Rady Kasy.

§ 17.

Do zakresu działania Zarządu Kasy należy przedewszystkiem:

a) zarządzanie majątkiem i sprawami Kasy według zasad statutu niniejszego i przepisów ustanowionych przez Radę Kasy,

b) kierownictwo administracją Kasy oraz nadzór nad administracją jej osobnych urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych,
c) sporządzanie preliminarza rocznych wydatków administracyjnych Kasy, przedstawianie Radzie Kasy rocznych zamknięć rachunkowych, bilansów i sprawozdań Kasy,
d) postanawianie o nabyciu na licytacji nieruchomości obciążonych pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy,
e) nadzór zwierzchni nad pracownikami Kasy oraz nad prowadzeniem rachunkowości Kasy,
f) staranie się o należyte użycie wkładów i odpowiednie ich ulokowanie, jakoteż o należyty obrót pieniężny i prowadzenie wszystkich operacji Kasy z zachowaniem statutu i przeipsów obowiązujących,
g) przyjmowanie i oddalanie nieetatowych pracowników i sług, wyznaczanie im płac w granicach przez Radę Kasy określonych, przedstawianie wniosków co do nominacji na posady etatowe i co do awansu etatowych pracowników i sług, dalej co do mianowania syndyka, ocenicieli i cenzorów,
h) stanowienie uchwał w sprawach Kasy z upoważnienia Rady Kasy w przypadkach i warunkach, określonych wewnętrznym porządkiem czynności Kasy,
j) wyznaczanie dni i godzin przyjmowania klientów oraz urzędowania dla Zarządu, pracowników i Kasy,
k) przygotowywanie wniosków na posiedzenia Rady Kasy i wykonywanie jej uchwał,
l) udzielanie pracownikom Kasy urlopów oraz zaliczek na płace i zapomóg w granicach norm, wydanych dla urzędników państwowych.
m) załatwianie wszelkich innych czynności statutem Radzie Kasy lub innym jej organom wyraźnie nie zastrzeżonych.

§ 18.

Zarząd Kasy obowiązany jest dochować tajemnicy co do prowadzenia interesów, stosunków kredytowych i sposobu wytwórczości zawodowej klientów Kasy.

Do członków Zarządu, sposobu obradowania, stanowienia uchwał i odbywania posiedzeń mają odpowiednie zastosowanie odnośne przepisy niniejszego statutu.

§ 19.

Kierownictwo bieżących czynności Kasy sprawuje Naczelnik Zarządu Kasy względnie jego zastępca. Jest on równocześnie naczelnym zwierzchnikiem wszystkich pracowników Kasy.

Naczelnik Zarządu zastępuje Kasę nazewnątrz wobec urzędów publicznych i osób trzecich, prowadzi w jej imieniu korespondencję i podpisuje za nią pisma, dokumenty i ogłoszenia.

Firma Kasy oraz dokumenty, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, jak niemniej pełnomocnictwa upoważniające do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, muszą być oprócz tego podpisane przez jednego, upoważnionego do tego przez Radę członka Zarządu Kasy i opatrzone pieczęcią Kasy.

Na zasadzie uchwał Rady Kasy Zarząd Kasy może aż do odwołania Dyrektorowi Kasy i kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów — udzielić prawa do zastępowania Kasy nazewnątrz w ich zakresie działania. Prawem tem można również objąć upoważnienie do podpisywania w tym zakresie firmy Kasy oraz dokumentów, z których ma powstać obowiązek prawny Kasy. W tym ostatnim przypadku koniecznym jest jednak zawsze nadto podpis Naczelnika Zarządu.

Naczelnikowi Zarządu Kasy służy do dni 3 prawo sprzeciwu co do uchwał Rady i prawo wstrzymania wykonania postanowień Zarządu w przypadku:
a) jeśli uchwała sprzeciwia się postanowieniom statutu,
b) jeśli uchwała lub postanowienie zagraża interesom Kasy,
c) w sprawach przyznawania kredytu,
d) w sprawach personalnych pracowników Kasy.

Od postanowień Zarządu odwołuje się Naczelnik do Rady Kasy, od uchwał Rady Kasy do Rady Powiatowej.

§ 20.

Pracownicy Kasy nie mogą być członkami Rady Kasy, ani Komisji rewizyjnej Kasy. Nie mogą oni wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy, ani też poręczycieli. Przepis ustępu pierwszego § 18 niniejszego statutu ma również do pracowników Kasy odpowiednie zastosowanie.

Jeżeli Rada Kasy z powyższego powodu stanie się niezdolną do powzięcia uchwał — natenczas uchwały Rady Kasy zostaną zastąpione uchwałami organu stanowiącego związku poręczającego.

Prawa i obowiązki pracowników Kasy określają przepisy służbowe i uposażeniowe wydane przez Radę Kasy.

§ 21.

Związek poręczający sprawuje kontrolę nad Kasą za pośrednictwem Komisji Rewizyjnej. Komisja Rewizyjna jest organem kolegjalnym i składa się z trzech członków, powołanych na okres lat trzech, których wybiera i odwołuje organ stanowiący związku poręczającego.

W skład Komisji Rewizyjnej nie mogą wchodzić członkowie Rady ani Zarządu, ani też pracownicy Ka-

sy, natomiast mogą być do tej Komisji powołane osoby z pośród lub z poza grona organu stanowiącego związku poręczającego, zwłaszcza rzeczoznawcy, a to bądź z głosem stanowczym jako jej członkowie, bądź też z głosem doradczym jako jej asesorzy.

Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą pozostawać w stosunku osobistego dłużnika ani poręczyciela do Kasy.

Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej wybierają członkowie tej Komisji z pośród swego grona.

Uchwały Komisji Rewizyjnej zapadają większością głosów pełnej liczby jej członków. Do ważności zaś uchwał niezbędną jest obecność dwóch członków Komisji. Uchwały te powinny być protokołowane, zaś protokół podpisują wszyscy członkowie, biorący udział w uchwałach.

Pozatem do członków Komisji Rewizyjnej, do obrad i posiedzeń tej Komisji mają zastosowanie odpowiednie przepisy §§ 10, 11, 14, 16 niniejszego statutu.

§ 22.

Obowiązkiem Komisji Rewizyjnej jest zbadanie rocznego sprawozdania z działalności Kasy i zamknięcia rachunków Kasy, złożonego związkowi poręczającemu przez Radę Kasy, a nadto sprawdzanie stanu Kasy przynajmniej raz na kwartał.

Tok i sposób dokonywania rewizji określa osobny regulamin uchwalony przez organ stanowiący związku poręczającego.

Komisja Rewizyjna uprawniona jest też przeprowadzać niespodziane rewizje Kasy oraz wszelkich jej urządzeń.

W celu wykonania powyższych czynności wolno Komisji Rewizyjnej żądać od Rady i Zarządu Kasy oraz pracowników, wszelkich potrzebnych wyjaśnień, aktów, ksiąg kasowych, zapisów i dowodów oraz zwiedzać i badać wszelkie urządzenia Kasy.

Ze swych czynności składa Komisja Rewizyjna sprawozdanie organowi stanowiącemu związku poręczającego, przesyłając jednocześnie odpisy organowi wykonawczemu tegoż związku przy dołączeniu odpisów dla Rady i Zarządu Kasy. Wydatki połączone z ewentualnem wynagrodzeniem członków Komisji Rewizyjnej, określa organ stanowiący związku poręczającego i ponosi ten związek.

§ 23.

Ogłoszenia Kasy wywieszane będą na widok publiczny w lokalu urzędowym Kasy, jakoteż w lokalu urzędowym związku poręczającego i umieszczane w jednym z dzienników miejscowych.

MAJĄTEK i FUNDUSZE KASY.

§ 24.

Majątek Kasy stanowi majątek osobny, oddzielony prawnie od majątku związku poręczającego i osobno administrowany. Majątkiem tym odpowiada Kasa za zobowiązania, jakie jako osoba prawna zaciągnęła względem wkładkujących i innych wierzycieli. Fundusze należące do majątku Kasy lub jej powierzone, nie mogą być łączone z funduszami Związku poręczającego i powinny być odrębnie administrowane.

§ 25.

Kasa jest zobowiązana posiadać względnie zebrać fundusz zasobowy, przeznaczony przedewszystkiem na pokrycie ewentualnych strat Kasy.

Fundusz zasobowy tworzy się z corocznych zysków Kasy, mogą też być przeznaczone na fundusz zasobowy bezzwrotne dotacje związku poręczającego, zapisy i t. p.

Fundusz ten gromadzić należy do czasu, póki wraz z narosłemi odsetkami nie osiągnie wysokości 10 % sumy wkładek oszczędnościowych. W tej wysokości powinien fundusz ten być nadal utrzymywany.

Gdy fundusz zasobowy wynosić będzie więcej niż 5 % wkładek oszczędnościowych, to połowa zysków Kasy może być użyta na cele użyteczności publicznej. Jeżeli fundusz wynosi 10 % wkładek, to zyski Kasy mogą być w całości użyte na cele użyteczności publicznej.

Dla określenia wysokości funduszu zasobowego, miarodajną jest w obu powyższych przypadkach suma wkładów oszczędnościowych z tego roku obrachunkowego, w którym ta suma była najwyższa, licząc od dnia zatwierdzenia niniejszego statutu.

Na podstawie uchwały Rady Kasy i za zezwoleniem władzy nadzorczej może Kasa nabywać i budować z funduszu zasobowego realności dla własnego użytku. Pozatem fundusz zasobowy lokowanym być może tylko w sposób. przewidziany w § 46 w punktach 1—4 oraz 10 statutu niniejszego, przyczem o wyborze tych sposobów lokaty decyduje Rada Kasy.

§ 26.

Na zabezpieczenie funduszu zasobowego powinna Kasa posiadać względnie stworzyć nadto osobny fundusz wyrównawczy na pokrycie ewentualnych strat kursowych, wynikłych z obliczenia kursu walorów, znajdujących się jako część stanu czynnego z funduszów Kasy.

Fundusz wyrównawczy tworzy się wyłącznie z wykazywanych księgami zwyżek kasowych. Przy obliczeniu w myśl poprzedniego paragrafu procentowej wysokości funduszu zasobowego w stosunku do sumy wkładek oszczędności, fundusz ten nie może być policzany.

§ 27.

Na zabezpieczenie poszczególnych swych operacji, jakoteż na własne cele inwestycyjne, uprawniona jest Kasa tworzyć również inne fundusze, a przedewszystkiem fundusz emerytalny pracowników po za-

dośćuczynieniu obowiązkom w przedmiocie funduszu zasobowego. Przepis o lokacie funduszu zasobowego ma odpowiednie zastosowanie także i do powyższych funduszów.

§ 28.

Rokiem obrachunkowym Kasy jest rok kalendarzowy.

Rachunkowość swoją prowadzi Kasa według systemu księgowości podwójnej.

Fundusz zasobowy, fundusz wyrównawczy i fundusz emerytalny należy wykazywać w bilansie oddzielnie.

§ 29.

Najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po upływie roku obrachunkowego Zarząd Kasy powinien złożyć Radzie Kasy sprawozdanie z działalności Kasy za bezpośrednio ubiegły rok obrachunkowy wraz z bilansem majątku Kasy i funduszów jej powierzonych oraz zamknięcie rachunkowe wszelkich przychodów i rozchodów Kasy.

Sprawozdanie to wraz z bilansem oraz zamknięciem rachunków należy po przyjęciu ich przez Radę Kasy przesłać najpóźniej do czterech miesięcy, licząc od dnia ukończenia się roku obrachunkowego, organowi wykonawczemu związku poręczającego celem powzięcia co do nich uchwały przez organ stanowiący tegoż związku.

W bilansie i zamknięciu rachunkowem walory mające obieg na giełdzie, powinny figurować podług kursu ostatniego dnia roku obrachunkowego, a te walory, które nie mają takiego obiegu, podług kursu walorów podobnych lub podług ich wartości rynkowej. Inne objekty należy wykazywać w wartości nieprzekraczającej kosztów nabycia. Należności wątpliwe należy zapisywać na straty.

Sprawozdanie z działalności wraz z bilansem i rozdziałem zysków oraz zamknięcie rachunkowe winny być przedkładane corocznie władzy nadzorczej w ciągu jednego miesiąca po uznaniu ich przez organ stanowiący związku poręczającego oraz podane do wiadomości publicznej w sposób przepisany dla ogłoszeń Kasy.

§ 30.

Kasa obowiązana jest przechowywać księgi wkładek oszczędnościowych i pożyczek hipotecznych przez cały czas swego istnienia, inne księgi przez lat dziesięć, natomiast może ona zniszczyć spłacone książeczki oszczędnościowe i inne zapiski z pięciu lat wstecz.

Okresy powyższe liczą się od daty odnośnych kwitów, zapisków względnie roku zamknięcia rachunków i ksiąg oraz daty ostatniego wpisu uskutecznionego na książeczce.

OPERACJE KASY.

§ 31.

Kasa uprawniona jest do dokonywania tylko tych rodzajów operacji, które wyszczególnione są w statucie niniejszym.

Firma i sam zakład Kasy, jakoteż firma ewentualnych jej oddziałów i zbiornic oraz same te urządzenia nie mogą być przedmiotem ani operacji Kasy, ani też żadnych transakcji ze strony związku poręczającego.

OPERACJE BIERNE.

§ 32.

Kasa przyjmuje wkładki oszczędnościowe na książeczki oszczędnościowe wystawione na okaziciela lub imiennie oznaczoną osobę.

Książeczka oszczędnościowa może opiewać tylko na gotówkę i stanowi dowód posiadania w Kasie wierzytelności w wysokości każdoczesnego jej salda.

Kasa przyjmuje wkłady od osób fizycznych i prawnych nietylko na ich własny rachunek, lecz także na rachunek osób trzecich.

§ 33.

Kasa nie jest obowiązana przyjmować na książeczki oszczędnościowe wkładów poniżej 1 Zł.

Dopuszczalną najwyższą kwotę wkładu na książeczkę oszczędnościową ustala Rada Kasy.

Kasa nie jest obowiązana przyjmować wkładek oszczędnościowych w następujących przypadkach:

a) gdy chodzi o wystawienie książeczki oszczędnościowej na obcą walutę,

b) gdy zgłaszane przez wkładcę warunki Kasa uzna za niedogodne dla siebie,

c) gdy niema widoków na odpowiednie ulokowanie funduszu wkładkowego,

d) gdy wkładca już raz dopuścił się nadużycia zaufania Kasy,

e) gdy Kasa stoi przed likwidacją.

§ 34.

Kasa uprawniona jest wypuszczać znaczki oszczędnościowe w cenie niższej od oznaczonej powyżej najniższej kwoty wkładów oraz przyjmować te znaczki, jeżeli razem złączone dają kwotę przewidzianego powyżej wkładu najniższego. Może również Kasa rozdzielać skarbonki oszczędnościowe i złożone w nich kwoty przyjmować na warunkach wyżej wymienionych jako wkłady na książeczki oszczędnościowe.

Jeżeli wkład złożony na poszczególną książeczkę osiągnie ustaloną przez Radę Kasy kwotę najwyższą, natenczas nie może on być zwiększony przez nowe wpłaty, lecz tylko przez kapitalizowanie się procentów.

§ 35.

Wkładki oszczędnościowe księguje Kasa na tego, na kogo książeczka oszczędnościowa jest wystawiona.

Na pierwszej stronie książeczki zaznacza się numer otworzonego w Kasie rachunku, datę wystawienia książeczki i zapis o ewentualnych zastrzeżeniach, a jeżeli książeczka wystawiona jest na imiennie oznaczoną osobę, także imię i nazwisko tej osoby. W każdej książeczce uwidoczniony jest wyciąg statutu Kasy dotyczący wkładów oszczędnościowych.

Książeczkę oszczędnościową wystawia Kasa w sposób przepisany dla dokumentów, z których powstaje zobowiązanie Kasy.

W braku odmiennego zastrzeżenia każda suma wpłacona na książeczkę jest w stosunku do Kasy wierzytelnością tego, na kogo książeczka jest wystawiona.

Każdy wpis lub zastrzeżenie w książeczce oszczędnościowej stwierdzony powinien być poza podpisem kasjera także przez podpis członka Zarządu lub osobę upoważnioną do podpisu.

Zapisków lub zastrzeżeń osób prywatnych w książeczkach Kasa nie jest obowiązana uwzględniać, choćby nawet pochodziły od wkładcy lub osoby uprawnionej do podejmowania wypłat. Omyłki skreśla się za pisemnem potwierdzeniem na książeczce skreślenia w sposób dla wpisów obowiązujący.

§ 36.

Do umownego przeniesienia wierzytelności, wynikających z książeczki oszczędnościowej — nawet na imiennie oznaczoną osobę wystawionej, wystarcza wręczenie tej książeczki nabywcy wierzytelności i całkowita lub częściowa wypłata wierzytelności może nastąpić za przedstawieniem książeczki, przyczem Kasa niema obowiązku badać legalności posiadania książeczki, przedstawionej do wypłaty, o ile wypłaty nie uzależniono od pewnych określonych w tym względzie warunków lub o ile utrata książeczki nie została przedtem zgłoszona w Kasie.

O ile chodzi o książeczki wystawione na imiennie oznaczoną osobę bez zastrzeżeń co do osób uprawnionych do podnoszenia wkładów, uważa się każdego przedstawiającego książeczkę do wypłaty za prawnego pełnomocnika tej osoby, na którą książeczka jest wystawiona.

Rada Kasy może ustalić, jakie najwyższe kwoty mogą być wypłacane bez uprzedniego wypowiedzenia. Zarząd może wypłacić wkład i ponad umówione warunki, przyczem ma prawo odpowiednio zbonifikować dla Kasy procent.

§ 37.

Wpłaty mogą być uskuteczniane również bez przedkładania książeczki oszczędnościowej, a mianowicie drogą przekazów pocztowych, listów pieniężnych, czeków i t. p. Wpisanie do książeczki oszczędnościowej uskutecznionych w powyższy sposób wpłat dokonywa Kasa przy najbliższem przedstawieniu jej książeczki oszczędnościowej.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić w drodze pocztowej na koszt i ryzyko wkładcy tylko za poprzedniem nadesłaniem Kasie książeczki, podaniem sposobu przekazania wypłaty oraz adresu wkładcy względnie osoby, na ręce której wypłata ma nastąpić i za wyraźnem wskazaniem, w jaki sposób i do czyich rąk książeczka ma być zwrócona lub też, czy ma zostać zatrzymana do rozporządzenia wkładcy. Wypłata może być dokonana w powyższy sposób na polecenie wkładcy do rąk osoby trzeciej tylko wtedy, jeżeli odpowiednio do polecenia wypłaty się wylegitymuje i jeżeli osnowa zastrzeżeń w księdze zastrzeżeń co do odnośnego wkładu wypłacie takiej nie sprzeciwia się.

Kasa upoważniona jest do potrącenia z wkładu poniesionych przez siebie kosztów.

Przy wypłacaniu całego kapitału wraz z procentami, Kasa książeczkę oszczędnościową zatrzymuje i kasuje.

§ 38.

Jeżeli wypłatę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, uzależniono od pewnych określonych warunków, to Kasa musi o tem zapisać do książeczki oszczędnościowej odpowiednie zastrzeżenie. Wypłaty oszczędności z takich książeczek można uskuteczniać tylko ściśle według osnowy zastrzeżenia.

Łączenie kilku warunków równocześnie jest dopuszczalnem, o ile warunki te wzajemnie się nie wyłączają i nie są sprzeczne ze sobą, a określone są w sposób, wykluczający wątpliwość co do sposobu ich dopełnienia. Zastrzeżenia nie mogą się sprzeciwiać przepisom obowiązujących ustaw.

Zastrzeżone warunki mogą wychodzić zarówno od Kasy, jak i od wkładcy i na warunki te musi się zgodzić zarówno Kasa, jak i wkładca.

Wypłata wkładów z książeczek, uwarunkowanych zastrzeżeniami, dokonywaną być może tylko zgodnie z osnową zastrzeżeń. Zastrzeżenie można zmienić lub wycofać. Wpisy o zastrzeżeniach, ich zmianie lub cofnięciu należy uwidaczniać nietylko w samej książeczce, lecz także w odnośnej księdze wkładów, pełną zaś osnowę zastrzeżenia należy wpisać do specjalnej księgi zastrzeżeń, przechowywanej pod zamknięciem.

§ 39.

Jeżeli między niniejszą Kasą, a innemi komunalnemi kasami oszczędności i gminnemi kasami pożyczkowo-oszczędnościowemi dojdzie do skutku porozumienie co do wzajemnego przyjmowania wkładów i dokonywania wypłat na wystawione przez siebie książeczki oszczędnościowe, natenczas dojście

do skutku takiego porozumienia obowiązany jest Zarząd Kasy podać do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy.

§ 40.

Ustalony przez Radę Kasy procent od wkładów, o ile wkładca nie zażąda wypłaty odsetek, dolicza się do tychże wkładów, o ile zaś tej wypłaty zażąda, wypłaca się co pół roku według połowy ustalonej stopy z upływem półrocza (lub rocznie).

Bieg procentów rozpoczyna się od dnia powszedniego następującego po dniu wpłaty i liczy się od dnia powszedniego poprzedzającego dzień wypłaty, wszakże od wkładek przed upływem 15-tu dni odebranych Kasa nie daje procentu z wyjątkiem instytucji finansowych, którym Zarząd Kasy może przyznać oprocentowanie za czas krótszy.

Oprocentowuje się tylko pełne złote, a ułamków groszy nie uwzględnia się przy obliczeniu procentów.

Oprocentowanie książeczek może być różne w zależności od terminu wypowiedzenia wkładu lub też od zgłoszonych zastrzeżeń albo innego uwarunkowania wypłaty wkładu.

Wysokość i początek obowiązywania ustalonej stopy procentowej od wkładów Kasa podaje do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy.

§ 41.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności wynikającej z książeczki oszczędnościowej może nastąpić — nawet w przypadkach egzekucji, tylko za przedłożeniem dotyczącej książeczki.

Wstrzymanie wypłaty wkładów z książeczki oszczędnościowej nastąpić może w przypadkach i w sposób przewidziany w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela obowiązujących w siedzibie Kasy.

§ 42.

W myśl art. 20 ust. 1, rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 o komunalnych kasach oszczędności, Dz. U. R. P., Nr. 38, poz. 339, wkłady na książeczki oszczędnościowe Kasy, rządzącej się statutem niniejszym, posiadają charakter funduszów ulokowanych z bezpieczeństwem pupilarnem.

Książeczki oszczędnościowe tej Kasy w myśl art. 20, ust. 2 powyższego rozporządzenia będą przyjmowane przez państwowe względnie komunalne władze, urzędy i zakłady jako wadja przy wszelkich przetargach, jako kaucje akcyzowe i celne, jako kaucje przy zawieraniu umów oraz jako zabezpieczenie pieniężne z innych tytułów wymagane.

Jako wadja i kaucje, składane władzom państwowym, względnie komunalnym urzędom i zakładom, nie mogą być przyjmowane książeczki oszczędnościowe opatrzone zastrzeżeniami.

§ 43.

W razie utraty książeczki oszczędnościowej unieważnienie jej i wydanie duplikatu może nastąpić po przeprowadzeniu postępowania przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy; duplikat książeczki może być jednak wydany już po upływie sześciu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia o jej utracie.

Zagubienie, zniszczenie lub inną utratę książeczki oszczędnościowej może jej posiadacz zgłosić pisemnie lub ustnie bezpośrednio w Kasie, gdzie mu książeczkę wydano. Zgłoszenie o zaginięciu notuje Kasa w księgach, atoli zanotowanie to ważnem jest tylko przez dni 14, w którym to czasie strona potrzebne środki zabezpieczenia albo w drodze władzy policyjnej lub karnej, alboteż przez właściwy sąd cywilny może uzyskać i z tego wylegitymować się winna, ileże po upływie tego terminu wspomniane zanotowanie wykreślone będzie.

Wydanie duplikatu oraz wypłata wkładów lub procentów po upływie sześciu miesięcy od zgłoszenia o utracie książeczki, a przed uznaniem jej za nieważną, nastąpić może na odpowiedzialność Kasy tylko do rąk tej osoby, która jest uprawniona do rozporządzania wkładem.

Duplikat wystawia się na saldo książeczki pierwotnej.

§ 44.

Przedawnienie wierzytelności z tytułu niepodniesionych z Kasy wkładów oszczędnościowych, jakoteż skapitalizowanych procentów od takich wkładów, następuje z upływem lat trzydziestu od dnia dokonania ostatniego wkładu lub ostatniej wypłaty względnie od dnia dopisania po raz ostatni przez Kasę procentów na książeczce oszczędnościowej.

Bieg 30-letniego przedawnienia w tych przypadkach, gdzie chodzi o wkłady z odroczoną lub wstrzymaną wypłatą względnie dotknięte zakazem sądowym, lub płatne za określonym z góry terminem wypowiedzenia, nie może w stosunku do części wkładu, dotkniętej powyższemi ograniczeniami rozpocząć się przed przywróceniem prawa do rozporządzenia wkładem względnie przed upływem terminu określonego dla wypowiedzenia.

W stosunku do książeczek oszczędnościowych, wystawionych na imię osoby niewłasnowolnej, o ile o tem w książeczce było zapisane odpowiednie zastrzeżenie, bieg przedawnienia nie może się rozpocząć przed uzyskaniem własnowolności przez wspomnianą osobę.

Lista wierzytelności ulegających przedawnieniu, podaną będzie na sześć miesięcy przed upływem okresu przedawnienia do wiadomości publicznej w sposób, przewidziany dla ogłoszeń Kasy. W ciągu powyższego okresu osoby, uprawnione do rozporządzania odnośnemi wierzytelnościami, mogą żądać wypłaty tych wierzytelności względnie prosić o ich dalsze utrzymanie na rachunku Kasy.

Przedawnione wierzytelności przelewa Kasa na fundusz zasobowy.

§ 45.

Kasie przysługuje prawo wypowiadania wierzytelności.

Wypowiedzenie wkładu poszczególnemu wkładcy, może być dokonane ustnie z zaznaczeniem tegoż w książeczce oszczędnościowej lub też przez zawiadomienie pisemne.

Wypowiedzenie wkładów może nastąpić także przez podanie go do wiadomości publicznej w sposób, przewidziany dla ogłoszeń Kasy, a nadto w jednym z dzienników.

Wierzytelności takie mogą być złożone do depozytu sądowego, jeżeli nie zostaną podniesione według treści ogłoszenia. Takie złożenie wspominanych wierzytelności jest równoznaczne z ich wypłaceniem.

Od wkładów wypowiedzianych, Kasa z upływem terminu wypowiedzenia nie ma obowiązku płacić lub doliczać dalszych procentów.

OPERACJE CZYNNE.

§ 46.

Kasa uprawniona jest:

1) nabywać polskie państwowe papiery procentowe, listy zastawne i obligacje banków państwowych, akcje Banku Polskiego tudzież listy zastawne krajowych towarzystw kredytu długoterminowego, emitowane za zabezpieczeniem pupilarnem, obligacje związków komunalnych i komunalnych instytucyj kredytowych, tudzież banków gwarantowanych przez związki komunalne, oraz akcje wspólnych komunalnych instytucyj kredytowych:

2) udzielać pożyczek pod zastaw papierów, oznaczonych w punkcie 1) najwyżej do wysokości 3/4 ich wartości kursowej, a nie wyżej ich wartości nominalnej, oraz pod zastaw wystawionych przez siebie książeczek oszczędnościowych;

3) udzielać na hipoteki miejskich i wiejskich nieruchomości terminowych pożyczek, oprocentowanych i pupilarnie zabezpieczonych, z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru, a dla dłużnika przedterminowej spłaty pożyczki, za poprzedniem co najmniej półrocznem wypowiedzeniem, oraz z tem zastrzeżeniem, że budynki nieruchomości obciążonej pożyczką Kasy przez cały czas trwania pożyczki będą ubezpieczone od ognia na warunkach poniżej w § 47, niniejszego statutu osobno określonych,

4) nabywać wierzytelności hipoteczne zabezpieczone pupilarnie,

5) udzielać na cele budowlane — w granicach hipotecznego zabezpieczenia ewikcji — kredytu wekslowego w miarę postępu budowy do wysokości 50% wartości rzeczywiście wykonanych robót.

6) udzielać spółdzielniom zorganizowanym na zasadach ustawy z dnia 29 października 1920, Dz. U. R. P., Nr. 111, poz. 733, oraz późniejszych przepisów ustawę powyższą zmieniających, kredytu do wysokości sumy udziałów członkowskich oraz własnych funduszów spółdzielni pod warunkiem, iż członkowie spółdzielni przyjmą poza swemi udziałami, jednakże w stosunku do ich wysokości, odpowiedzialność z własnych funduszów za kredyt, otwarty spółdzielni przez Kasę.

7) udzielać pożyczek za skryptami dłużnemi lub za wekslami, jeżeli obok wystawcy przyjmą solidarną z nim odpowiedzialność conajmniej dwie osoby, zapewniające terminową spłatę całej pożyczki,

8) dyskontować weksle zaopatrzone przynajmniej w dwa podpisy, zapewniające terminowe wykupienie weksla,

9) dyskontować, nie wcześniej jednak, niż na sześć miesięcy przed terminem płatności:

a) książeczki oszczędnościowe wystawione z zastrzeżeniem terminowem przez publiczne kasy oszczędności, a mianowicie przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztową Kasę Oszczędności, Polski Bank Komunalny w Warszawie, Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, wszystkie komunalne kasy oszczędności i wszystkie gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe.

b) wypowiedziane i wylosowane papiery procentowe wymienione w punkcie 1) niniejszego §.

c) kupony od wymienionych w punkcie 1) papierów procentowych.

10) umieszczać z zastrzeżeniem zwrotu na każde żądanie lub za wypowiedzeniem wolną gotówkę:

a) na rachunkach żyrowych i czekowych w państwowych komunalnych instytucjach kredytowych, tudzież w Banku Polskim;

b) w asygnatach kasowych Banku Gospodarstwa Krajowego;

c) jako wkład oszczędnościowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, w Banku Gospodarstwa Krajowego, w Państwowym Banku Rolnym i w komunalnych Kasach.

11) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych za gwarancją państwa z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru pożyczki za poprzedniem, conajmniej półrocznem wypowiedzeniem.

12) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych związkowi poręczającemu do wysokości 10% wkładów oszczędnościowych. Zakup obligacji tegoż związku uważać należy za udzielenie mu pożyczki.

§ 47.

Budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką, udzieloną przez Kasę, w myśl punktu 3, § 46, niniejszego statutu, powinny być przez cały czas trwania pożyczki ubezpieczone od ognia:

a) w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych lub w komunalnych ubezpieczalniach wojewódzkich na sumę przewyższającą co najmniej o 20 % kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych 3/4 części ubezpieczonej wartości nieruchomości.

b) w prywatnych zakładach wzajemnych ubezpieczeń w obrębie Rzeczypospolitej, poręczonych przez Związki publiczno-prawne, na sumę przewyższającą conajmniej o 30% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — w pierwszych 2/3 części ubezpieczonej wartości nieruchomości.

Jeżeli wartość ubezpieczona, czy to skutkiem pogorszenia się stanu budynków, czy spadku wartości realności, czy też z innych przyczyn, wynosi więcej, niż rzeczywista wartość szacunkowa nieruchomości w czasie udzielenia pożyczki, należy stawki powyższe policzać od wartości szacunkowej. Szacunku może Kasa dokonać komisyjnie przez właściwe do tego organa fachowe. Wymiar pożyczki od wartości szacunkowej nie uchyla warunku co do obowiązku ubezpieczenia budynków od ognia.

§ 48.

Kasa obowiązana jest posiadać względnie umieścić w posiadających bezpieczeństwo pupilarne polskich państwowych papierach procentowych lub w papierach przez państwo gwarantowanych co najmniej 5 % ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych, jeżeli ta suma przewyższa 200.000 zł. Przy obliczaniu tego procentu nie wlicza się do podstawy wymiaru zwaloryzowanych wkładów przedwojennych.

Kasa może tylko o tyle pozbywać się przepisanego zasobu w powyższych papierach, o ile to jest konieczne do spłaty wkładów. Pozbywane mogą być wtedy najpierw tylko papiery przez Państwo gwarantowane, a dopiero gdyby zasób tychże został wyczerpany, posiadające bezpieczeństwo pupilarne polskie państwowe papiery procentowe.

Nadto fundusze zasobowe Kasy, o ile nie są już umieszczone w nieruchomościach, powinny w 20 % swej wysokości, względnie nadwyżki ponad lokatę w nieruchomościach umieszczane być w wymienionych wyżej papierach. W razie zamiaru nabycia lub budowy własnego gmachu lub potrzeby pokrycia straty, Kasa może papiery wartościowe stanowiące lokatę funduszu zasobowego pozbyć lub zastawić.

§ 49.

Kasa obowiązana jest prowadzić rejestr imienny dłużników i poręczycieli z uwidocznieniem zobowiązań, zaciągniętych przez tychże na własny rachunek, czy też drogą poręczeń w Kasie.

Członków Zarządu Kasy nie wolno bez zezwolenia Rady Kasy przyjmować jako poręczycieli.

§ 50.

Poza operacjami czynnemi, o których mowa w § 46 statutu niniejszego, może Kasa po uzyskaniu na to pozwolenia władzy nadzorczej:

1) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych:

a) związkowi poręczającemu do wysokości ponad 10 %, nie wyżej jednak 20 % wkładów oszczędnościowych, przyczem zakup obligacji związku poręczającego uważać należy za udzielenie mu pożyczki;

b) innym związkom komunalnym i innym związkom prawno-publicznym, o ile na podstawie obowiązujących ustaw związki te są uprawnione do zaciągania takich pożyczek i do pobierania bądźto samoistnych danin, bądź dodatków do podatków państwowych;

c) fundacjom i posiadającym osobowość prawną komunalnym zakładom zastawniczym (lombardom).

2) umieszczać rozporządzalne fundusze za zgodą związku poręczającego w instytucjach kredytowych przez Kasę założonych lub przez ten związek poręczonych.

Fundusze Kasy mogą być używane w sposób, przewidziany w § niniejszym i punkcie 12, § 46 statutu niniejszego najwyżej do wysokości 30 % ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych.

§ 51.

Kasa może dla własnego użytku nabywać lub budować realności, ale tylko z kapitału zasobowego na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej. Może ona również na podstawie uchwały Rady Kasy nabywać realności, celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów Kasy. Wreszcie Kasa jest uprawniona nabywać na licytacji nieruchomości obciążone pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy.

INNE OPERACJE.

§ 52.

Kasa ma prawo:

1) redyskontować posiadane w swych portfelach weksle w państwowych i komunalnych instytucjach finansowych, w Banku Polskim oraz innych instytucjach finansowych, które wskaże Minister Skarbu,

2) przyjmować za opłatą jako depozyta na przechowanie dokumenty, tudzież wartościowe przedmioty i papiery, przyczem Kasa nie ponosi odpowiedzialności za realizowanie płatnych kuponów, ani wylosowanych papierów,

3) załatwiać na zlecenie i rachunek osób trzecich inkaso weksli, listów przewozowych, dokumentów.

§ 53.

W związku z operacjami, o których mowa w statucie niniejszym, Kasa uprawnioną jest przedsiębrać następujące czynności:

a) pozbywać własne wierzytelności hipoteczne i za zgodą organu stanowiącego związku poręczającego, własne realności,

b) sprzedawać i lombardować posiadane własne papiery wartościowe w przypadku nagłego zapotrzebowania gotówki, jednakże z ograniczeniami wynikającemi z obowiązku posiadania względnie umieszczenie zasobów w posiadających bezpieczeństwo pupilarne polskich państwowych papierach procentowych i w papierach przez Państwo gwarantowanych,

c) prowadzić agentury Banku Polskiego oraz Banków państwowych i komunalnych,

d) wynajmować schowki w swym skarbcu na warunkach przez Radę Kasy ustalonych,

e) otwierać rachunki bieżące i czekowe, przekazowe i korespondencyjne,

f) wystawiać przekazy i akredytywy na instytucje kredytowe, w których komunalnym kasom oszczędności wolno lokować fundusze, w granicach posiadanych przez klienta w Kasie funduszów oraz w granicach funduszów posiadanych przez Kasę w tych instytucjach.

SZCZEGÓŁOWE UPRAWNIENIA KASY.

§ 54.

Rządząca się niniejszym statutem Kasa, jako komunalna kasa oszczędności jest na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 o komunalnych kasach oszczędności, Dz. U. R. P., Nr. 38, poz. 339, tudzież rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928, Dz. U. R. P., Nr. 44, poz. 424 — wolna od podatków i świadczeń wymienionych szczegółowo w art. 28, powołanego rozporządzenia Prezydenta, tudzież w § 52 rozporządzenia wykonawczego wyżej cytowanego.

§ 55.

W razie niezapłacenia w terminie pożyczki, zabezpieczonej zastawem papierów wartościowych, Kasa ma prawo sprzedać te papiery bez upoważnienia sądowego.

Sprzedaż powinna się odbyć najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia płatności pożyczki, zabezpieczonej zastawem, przyczem papiery notowane na giełdzie, mają być sprzedane po cenie giełdowej, a nienotowane po przeciętnej miejscowej cenie rynkowej.

Papiery wartościowe, przyjęte przez Kasę jako zastaw udzielonych pożyczek, mają być zapisane do oddzielnej księgi sznurowej z wyszczególnieniem ich rodzaju i ilości, a przy premjowych papierach wartościowych także numerów obligacyj, tudzież z podaniem sum wierzytelności zastawem zabezpieczonych.

LIKWIDACJA KASY.

§ 56.

Likwidacja Kasy może być dobrowolna lub przymusowa.

Dobrowolna likwidacja następuje na skutek uchwały związku poręczającego, zatwierdzonej przez władzę nadzorczą.

Przymusową likwidację może zarządzić Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przypadkach określonych w ustępie trzecim art. 30, wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych Kasach oszczędności.

Rozporządzenie władzy, zarządzające lub zatwierdzające likwidację Kasy, jakoteż wdrożenie postępowania likwidacyjnego ogłasza się w dzienniku urzędowym województwa krakowskiego.

Ustalony plan likwidacji Kasy powinien być ogłoszony w sposób przewidziany dla ogłoszenia statutu Kasy.

W ogłoszeniu odnośnem należy zawezwać wierzycieli Kasy do podjęcia wkładów w przeciągu 6-ciu miesięcy. Ogłoszenie należy powtórzyć trzykrotnie co najmniej w dwutygodniowych odstępach czasu po sobie. Po upływie 6-ciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia ustaje oprocentowanie wkładów.

Jeżeli płynne fundusze Kasy nie wystarczają na pokrycie zobowiązań Kasy, za które związek poręczający przyjął odpowiedzialność, a w szczególności na pokrycie zobowiązań z tytułu wkładów oszczędnościowych, to odpowiednich środków na pokrycie tych zobowiązań powinien w myśl obowiązujących przepisów dostarczyć związek poręczający.

Likwidacja Kasy odbywa się pod nadzorem osobnego komisarza, którego wyznacza właściwa władza nadzorcza.

Postępowanie likwidacyjne nie może zostać zamknięte przed upływem sześciu miesięcy od chwili ostatniego ogłoszenia o jego wdrożeniu.

Ta część majątku Kasy, jaka potrzebna jest na zaspokojenie tych jej wierzycieli, którzy po odbiór swych wierzytelności do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego się nie zgłosili, złożoną być powinna na lat 30-ci do depozytu sądowego na rzecz

tych wierzycieli. Wierzytelności takie, o ile ich do upływu tego okresu czasu wierzyciele nie podejmą, przypadają na rzecz związku poręczającego.

Nadwyżka majątku Kasy, pozostała po zaspokojeniu wszystkich jej wierzycieli, którzy się zgłosili do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego, i po złożeniu odpowiedniej części jej majątku na cel, uprzednim ustępem wskazany, przechodzi na rzecz związku poręczającego, który powinien użyć tej nadwyżki tylko na cele użyteczności publicznej, po ewentualnem poprzedniem potrąceniu z niej kosztów likwidacji oraz kapitału zakładowego, przyznanego Kasie przy jej organizowaniu. Zwinięcie Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych podaje związek poręczający w sposób na miejscu praktykowany do publicznej wiadomości.

WŁADZE NADZORCZE.

§ 57.

Władzą nadzorczą nad Kasą, rządzącą się statutem niniejszym, jest zgodnie z § 59 rozporządzenia wykonawczego w instancji pierwszej Wojewoda, a w instancji drugiej i ostatniej Minister Spraw Wewnętrznych, działający w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 58.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu Kasy, a w szczególności wykroczeń przeciw obowiązującym przepisom lub postanowieniom statutu niniejszego, służy władzy nadzorczej prawo wydawania zarządzeń niezbędnych celem usunięcia nieprawidłowości lub zapobieżenia dalszym wykroczeniom. Zarządzenia te mogą polegać na zawieszeniu w czynnościach lub usunięciu członków Rady Kasy, Zarządu Kasy i Komisji Rewizyjnej i na ustanowieniu w razie potrzeby komisarza na koszt Kasy lub związku poręczającego dla zarządu Kasą do czasu wyboru nowych organów. Wybór ten powinien nastąpić w ciągu trzech miesięcy od czasu ustanowienia komisarza.

Komisarz w zakresie powierzonych mu czynności wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki Rady i Zarządu Kasy.

PRZEPISY KOŃCOWE.

§ 59.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu go w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

§ 60.

Wszelkie zmiany i uzupełnienia statutu niniejszego podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

KRAKOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI.
L.: SM. 4097/17.

Kraków, dnia 6 września 1928 r.

Na zasadzie art. 31 i 33 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P., Nr. 38, poz. 339) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 (Dz. U. R. P., Nr. 44, poz. 424) oraz uchwały Wydziału Wojewódzkiego w Krakowie z dnia 4 września 1928, statut niniejszy zatwierdzam.

Za Wojewodę: **Zbrowski,**
Naczelnik Wydziału Samorządowego.

KRAKOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI.
L.: Sam. VIII. 4/1 i 2.

Kraków, dnia 17 lutego 1930 r.

Na zasadzie postanowień art. 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927, Dz. U. R. P., Nr. 38, poz. 339, w związku z postanowieniami art. 59 rozporządzenia wykonawczego z dnia 26 marca 1928, Dz. U. R. P., Nr. 44, zatwierdzam, zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego, powziętą na posiedzeniu w dniu 17 lutego 1930 — uchwałę Rady Tymczasowego Zarządu powiatowego z dnia 19 listopada 1929 w przedmiocie zmian §§ 4, 7, 8, 9, 11, 13, 14, 17, 19, 20, 21, 22, 25, 26, 28, 46, 47, 48 i 50 statutu komunalnej Kasy Oszczędności powiatu limanowskiego.

Równocześnie skreślam postanowienia punktu 4 § 52 statutu, zezwolenia bowiem na uprawnienia w tym punkcie wymienione, udziela Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Za Wojewodę: **Osiecki,**
Naczelnik Wydziału Samorządowego.

Powyższy statut podaje się do powszechnej wiadomości.

Limanowa, dnia 30 maja 1930.

Komunalna Kasa Oszczędności
powiatu limanowskiego w Limanowej:
Z. Bączkowski.

145.

Ogłoszenie
Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie
z dnia 28 maja 1930 r.
w sprawie ustalenia wartości świadczeń w naturze w okręgu Powiatowej Kasy Chorych w Myślenicach.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 i 19. II. ustawy z dnia 19 maja

1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P., Nr. 44, poz. 272) ustala wartość świadczeń w naturze, miarodajną dla określenia zasiłków pieniężnych i składek w okręgu Powiatowej Kasy Chorych w Myślenicach, jak następuje:

Ustalenie wartości świadczeń w naturze dla Rabki:

I a.

Dla służby i pracowników zakładów gastronomicznych i handlowych, otwieranych i prowadzonych w sezonie letnim (jak kucharzy i kelnerów, służby, pomocników handlowych i t. p.) wynagradzanych oprócz płacy w gotówce, wzgl. niepobierających żadnych płac tylko świadczenia w naturze:
1. za wikt i mieszkanie miesięcznie . . . 100 zł.
2. za wikt, mieszkanie i odzież miesięcznie . 140 zł.

II a.

Analogicznie, jak pod I a, lecz dla Zakładów stale prowadzonych w stosunku okresu całorocznego:
1. za wikt i mieszkanie miesięcznie . . . 70 zł.
2. za wikt, mieszkanie i odzież miesięcznie . 90 zł.

III.

Dla innych miejscowości na terenie działalności tamt. Kasy dla służby i pomocników zakładów gastronomicznych i handlowych (kucharze, kelnerzy, służba i t. p.) wynagradzanych oprócz płacy w gotówce, względnie niepobierających żadnej płacy, tylko świadczenia w naturze:
1. za wikt i mieszkanie miesięcznie . . . 60 zł.
2. za wikt, mieszkanie i odzież miesięcznie . 80 zł.

Wartość świadczeń w naturze ustanowionych dla innej kategorji pracowników, jak wyszczególnienie pod I, II i III, pozostają bez zmiany, dla całego okręgu działalności Kasy.

Powyżej ustalona wartość świadczeń w naturze, obowiązuje od dnia 1 czerwca 1930 roku.

W z. Kierownika
Okręg. Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie:
Eugenjusz Nieć.

Ruch służbowy.

146.

A. w resorcie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

Wojewoda Krakowski **dopuścił Zbigniewa Piöreckiego do służby** przygotowawczej na stanowisko II kat. w XI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim,

Wojewoda Krakowski **przyjął do służby** w Starostwie powiatowem w Krakowie **Feliksa Stokłosę** w charakterze niższego funkcjonarjusza,

Minister Spraw Wewnętrznych **zamianował** prowizorycznego lekarza pow. w VII st. sł. w Żywcu **Dra Feliksa Jelonka,** lekarzem powiatowym w VII st. sł.

zamianował ref. w VIII st. sł. w Wadowicach **Dra Józefa Dańkowskiego** refer. w VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi,

Wojewoda Krakowski **zamianował Dra Marjana Kiciarskiego** prow. lekarzem powiatowym w VIII st. sł. w Starostwie w Pilźnie,

przeniósł: ref. w VIII. st. sł. **Alfreda Winiarskiego** z Brzeska do Dąbrowy, sekretarza w X st. sł. **Marjana Salawę** z Urzędu Wojewódzkiego do Grybowa i adj. kanc. w IX st. sł. **Michała Zmroczka** z Dąbrowy do Mielca,

zwolnił ze służby: Dominika Podbiała, urzędnika kontr. XII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim,

Minister Spraw Wewnętrznych **przeniósł w stan spoczynku Dra Antoniego Zolla** starostę w V st. sł. w Jaśle i **Ernesta Steinauera** ref. w VII st. sł. w Starostwie grodzkiem w Krakowie,

Wojewoda Krakowski **przeniósł** na własną prośbę **w stan spoczynku: Marcina Dąbrowskiego** adj. kancel. w IX st. sł. w Limanowej, **Alojzego Winiarza** adj. kancel. w IX st. sł. w Mielcu i **Annę Dobrzańską** kancel. w XI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim.

B. W resorcie Ministerstwa Rolnictwa:

Wojewoda Krakowski **zamianował Wincentego Skrzypka** prowizorycznym dozorcą meljoracyjnym w XII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim,

przyjął do służby w Urzędzie Wojewódzkim **Augusta Błaszkiewicza** w charakterze kontr. dozorcy meljoracyjnego w XI st. sł.

C. W resorcie Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Dyrektor Wyższego Urzędu Górniczego w Krakowie **przyjął inż. Czesława Ruebenbauera do służby** w Wyższym Urzędzie Górniczym w Krakowie i **Jerzego Juźwiaka** do służby w Okręgowym Urzędzie Górniczym w Krakowie w charakterze kontr. pracowników referendarskich w IX st. sł.

D. W resorcie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

Wojewoda Krakowski **przyjął do służby Michała Migdałka** w charakterze urzędnika kontr. w IX st. sł. w referacie inwal. w Starostwie w Nowym Sączu.

zamianował prowiz. kancel. w XI st. sł. **Stanisława Pawlika** w Starostwie pow. w Krakowie i **Jana Maciatę** w Starostwie w Wadowicach, adjunktami kancelaryjnymi w X st. sł. i kancelistę w XII st. sł. w Państw. Urzędzie Pośredn. Pracy w Oświęcimiu **Kazimierza Macka** kancelistą w XI st. sł.

Dział nieurzędowy.

Przyjmowanie na kurs Instytutu Handlu morskiego i techniki portowej w Gdyni.

Towarzystwo Szkoły Handlu Morskiego i Techniki Portowej w Gdyni pod wysokim protektoratem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, podaje do wiadomości osób zainteresowanych, że rozpoczęto zapisy kandydatów na kurs pierwszy

INSTYTUTU HANDLU MORSKIEGO i TECHNIKI PORTOWEJ W GDYNI,

który jest uczelnią, należącą do kategorji średnich szkół zawodowych typu wyższego.

Instytut posiada trzy wydziały: eksportowo-importowy, bankowy i budowlano-drogowy.

Nauka trwa trzy lata (sześć semestrów).

Kandydaci, zgłaszający się do Instytutu, muszą posiadać nie mniej niż 16 lat, oraz muszą złożyć świadectwa ukończenia sześciu klas średniego zakładu ogólnokształcącego, względnie pełnej szkoły wydziałowej, lub szkoły zawodowej, uznanej za odpowiednią przez Ministerstwo W. R. i O. P.

Słuchacze po ukończeniu pełnego Kursu nauki i złożeniu egzaminu końcowego otrzymują dyplom ukończenia Instytutu.

Dwa pierwsze semestry tworzą cykl zakończony — ogólno handlowy i uprawniają do otrzymania świadectwa ukończenia jednorocznej Szkoły przysposobienia handlowego.

Do Instytutu będą przyjmowani także słuchacze wolni.

Kandydaci zgłaszający się do Instytutu, muszą składać podania na imię Dyrektora Instytutu do dnia 10 września.

Do podań należy dołączyć:

1. Świadectwo przynależności do Państwa Polskiego lub do Wolnego Miasta Gdańska;
2. Życiorys własnoręcznie napisany;
3. Świadectwo szkolne;
4. Metrykę urodzenia oraz
5. Dwie fotografje z ostatniej doby.

Opłaty za naukę w Instytucie wynoszą: wpisowe 5 zł., czesne 50 zł. miesięcznie i opłata na doraźne pomoce naukowe 10 zł. miesięcznie.

Wstępne egzaminy sprawdzające odbędą się 11 i 12 września, początek zajęć w Instytucie 15 września.

Szczegółowe informacje o organizacji Instytutu można otrzymać: a) w sekretarjacie Instytutu — Gdynia, Szosa Gdańska; b) w Dyrekcji P. Szkoły Przemysłowej w Bydgoszczy — Bydgoszcz, ul. św. Trójcy 11.

Podania o przyjęcie do Instytutu należy przesyłać do sekretarjatu Instytutu (Gdynia, Szosa Gdańska).

Dyrekcja Instytutu.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zawiadamia, że w urzędzie pocztowo-telegraficznym Wróblik Szlachecki, powiat Sanok, zaprowadzono służbę telefoniczną, a w agencjach pocztowych: Mogilany n. Horyniem, powiat Zdołbunów, Mikołajów k. Dzisny, powiat Dzisna, Lubikowicze powiat Sarny, Gudziewicze powiat Grodno — służbę telegraficzną i telefoniczną.

Zagubione dokumenty, które unieważnia się, zgłosili:

1) Dr. Zieleniewski Jan, Kraków, ul. Kopernika 30, licencję na prowadzenie samochodu,

2) Walcher Emil, Zakopane, urząd telegraficzny, prawo jazdy oraz dowód rejestracji motocyklu,

3) Bogacz Józef, Kraków, Plac Groble 20, licencję szoferską Nr. 628, wydaną przez Dyrekcję Robót Publicznych w Krakowie,

4) Motyka Juljan, Zakopane, legitymację szoferską, wydaną przez Dyrekcję Robót Publicznych w Krakowie,

5) Mackiewicz Stanisław, Kraków, ul. Szczepańska l. 1, legitymację szoferską Nr. 1753, wydaną przez Dyrekcję Robót Publicznych w Krakowie.

6) Budyński Tadeusz, Kraków, ul. Kopernika 36, licencję szoferską Nr. 1201 z r. 1926, wydaną przez Dyrekcję Robót Publicznych w Krakowie,

7) Brander Efroim, Borysław, Potok dolny, prawo jazdy, wydane przez Dyrekcję Robót Publicznych w Krakowie,

8) Maurer Henryk, em. prof. gimn., Kraków, ul. Kremerowska 10, legitymację przędniczą Nr. 351, wydaną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego w Krakowie,

9) Gębala Antoni, Biała, dowód tożsamości konia, Serja A. Nr. 331942,

10) Latocha Bronisław, Wokowice, dowód tożsamości konia, Serja D. Nr. 18176.

11) Anokej Róża, Rozenbark, dowód tożsamości konia, Serja D. Nr. 44251.

Dnia 28 kwietnia 1930 r. zaginął w Kasie skarbowej w Pińsku blankiet pokwitowania wzór Nr. 8. Serja I. F. Nr. 271419.

O ewentualnem ujawnieniu powyższego pokwitowania uprasza się zawiadomić Izbę Skarbową w Krakowie.

Kraków, dnia 7 czerwca 1930 r.

Prezes Izby Skarbowej:
Greger.

W dniu 28 kwietnia b. r. na stacji Stołpce w pociągu pospiesznym został odnaleziony paszport zagraniczny Nr. 5482, wydany we Wrocławiu, dnia 21 maja 1927 r. na imię Edwina i Erny Lorenców.

Paszport do odebrania w Urzędzie Wojewódzkim w Nowogródku.

Adres Redakcji i Administracji: „Krakowski Dziennik Wojewódzki" Kraków ulica Basztowa 22, telefon Nr 1141.

Dziennik Wojewódzki wychodzi regularnie 1-go i 15-go każdego miesiąca.

Cena jednego egzemplarza 1·50 zł. — Przedpłata na rok 1930 wynosi: roczna 16 zł., półroczna 8 zł., kwartalna 4 zł.

Cena ogłoszeń całej strony Dziennika 50 zł., za wiersz szpaltowy 50 gr., drobne ogłoszenia do 10 wierszy jednorazowo 5 zł. wraz z egzemplarzem dowodowym. Należytość za prenumeratę, ogłoszenia i za poszczególne egzemplarze należy przesyłać na rachunek czekowy Pocztowej Kasy Oszczędności w Krakowie. Konto Nr. 409144. Administracji Dziennika Wojewódzkiego.

Drukarnia Przemysłowa w Krakowie, ul. Zielona 7. pod kier. T. Zakulskiego. — Nr. telefonu 510.